

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. Варна, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20203100901355 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Пожарни системи“ ЕООД, ЕИК 203345701, седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Сливница“ 166А, офис 7, представлявано от В.Д.В. – управител, **срещу** ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ 2, представлявано заедно от М. П. И. и В.П.К.-М., с която са предявени обективно кумулативно съединени **искове с правно основание чл. 405 вр. чл. 384, ал. 2, т. 2 от КЗ вр. чл. 99 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца **сумата от 71 706 лв. /седемдесет и една хиляди седемстотин и шест лева/**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по комбинирана застрахователна полица No ***** от 31.03.2015г. за застраховка Каско и Злополука (6003950661) за претърпени имуществени вреди – тотална щета на товарен автомобил Ауди Sportback, с рег. No B 2929 BB, по повод настъпило застрахователно събитие на 24.01.2020г., **ведно** със законната лихва за забава върху главницата от датата на завеждане на исковата молба в съда – 16.12.2020г. до окончателно изплащане на задължението, както и **сумата от 597,55 лв. /петстотин деветдесет и седем лева и петдесет и пет стотинки/**, представляваща законната лихва за забава върху главницата за периода от 17.11.2020г. до 07.12.2020г.

ИЩЕЦЪТ твърди, че на 31.03.2015г. между „Порше Иншурънс Брокер БГ“ ЕООД и ответникът е сключена комбинирана застрахователна полица ***** за застраховка Каско и Злополука (6003950661) с клауза „П“- Пълно Каско, по която застрахователят носи риска от настъпване на пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, причинени от всички рискове в клаузите „М“, „Ч“ и „К“, с обект на застраховане товарен автомобил Ауди А7, Sportback, с рег. № B 2929 BB. Сроктът на застрахователния договор е 5 години, считано

01.04.2015г до 31.03.2020г., като застрахователната сума е в размер на 58 947.85 EUR.

Собственик на процесния товарен автомобил Ауди А7, с рег. № ***** е „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654, със седалище и адрес на управление: гр. София, Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 12А, ет. 2, който с договор за финансов лизинг №23706 от 11.12.2019г. и приемо -предавателен протокол от 12.12.2019г. го е предал на лизингополучателя „Пожарни Системи“ ЕООД. С договор поръчка от 12.12.2019г. сключен между поемателя и ищец в настоящото производство и „Порше Иншурънс Брокер БГ“ ЕООД, последният е упълномощен относно автомобил марка Ауди А7, Sportback, с рег. № ***** да сключва, поддържа и изменя договори за застраховка Каско и Гражданска отговорност, като във връзка с тези права е упълномощен да подписва и да подава пред застрахователя всички необходими за целта документи, въпросници, оферти, полици, добавъци, анекси, предварително писмено съгласие по чл. 384 КЗ, да получава документи в оригинал, да кореспондира със застрахователя.

На 24.01.2020г., около 05.45 часа, в тъмната част на денонощието, на път за София, на път I-4 на км 219+394, гр. София – гр. Варна, прохода „Боаза“ общ. Търговище, Я.Д.А. управлявал с разрешената от закона скорост товарния автомобил Ауди А7, Sportback, с рег. № В 2929 ВВ, при навлизане от ляв към десен завой, попаднал в заледен участък, загубил контрол върху автомобила, който се поднесъл в насрещната пътна лента и на излизане от завоя се ударил в насрещно движещия се товарен автомобил „Ивеко 75Е15“, рег. №*****. Водачът на Ауди А7 , непосредствено след удара, е уведомил застрахователя за наличието на застрахователно събитие. На 28.01.2020г., след направен оглед на автомобила от Деляна Боянова, служител на ответника, е изготвен опис - заключение по щета № ***** по застрахователна полица №*****.

В резултат от претърпяното ПТП гореописаният товарен автомобил е получил тежки и непоправими повреди, поради което бил определен за тотална щета. Застрахователната стойност на катастрофирания товарен автомобил към датата на настъпилото ПТП е в размер на 36 662.70 евро (71706лева).

За настъпилите от гореописаното ПТП имуществени вреди е образувано ДП № 51/2020г. на РУ на ОДМВР-Търговище по преписка вх. №200/24.01.2020г. на РП-Търговище, което е прекратено с Постановление за прекратяване на наказателно производство от 12.03.2020г. на М. С., Зам. Районен прокурор при РП гр. Търговище. Извършената проверка за алкохол и наркотични вещества на Я.Д.А., водач на товарния автомобил Ауди А7, с рег. № ***** , не е открила наличие на такива.

С писмо, изх. №Л-3604/03.06.2020г. на ответника, Директорът на Дирекция „Ликвидация и регресии“ отказва да заплати дължимото обезщетение за нанесената тотална щета на товарен автомобил Ауди А7, с рег. № ***** , с мотива, че съгласно т.14.5 от Общите условия за застраховка „Каско“ към сключения договор за застраховка, застрахователят не покрива вреди, причинени в резултат на умишлени или с груба небрежност действия на застрахования или трето лице, ползващо МПС. Ответникът счита, че след като водачът на товарния автомобил Ауди А7, рег. №***** не е предприел

необходимите предпазителни мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, като е управлявал по заледен пътен участък с превишена скорост, което е единствената причина за настъпилото застрахователно събитие и единствената причина за реализиране на вредите, като посочените действия се квалифицират като груба небрежност, представляващо изключен от покритието риск.

Мотивите на ответника за отказа от заплащане на дължимото обезщетение по комбинирана застраховка "Каско и злополука" с клауза „П" -пълно каско са неоснователни, отказът е незаконосъобразен, в противоречие с ОУ. Не са налице хипотезите по чл. 211 от КЗ /отм./, нито по т.17, раздел XVIII от ОУ.Причиненото ПТП не е в резултат на умишлени действия или на самонадеяност от страна на водача на катастрофирания автомобил, квалифицирани от ответника като „груба небрежност", а от небезопасна пътна настилка и необозначен пътен участък.

С Договор за цесия от 02.11.2020г., сключен между "Порше Лизинг БГ" ЕООД, като прехвърлител и ищецът „Пожарни Системи" ЕООД, като поемател, първото дружество е прехвърлило на второто всички права на застрахования, породени от застрахователна щета №***** по застрахователна полица №*****, сключена с ответника ЗАД „Армеец". С писмо от 12.11.2020г. „Порше Лизинг БГ" ЕООД уведомява ЗАД „Армеец" АД/писмо вх. №Л-13163 от 12.11.2020г./ за сключен договор за цесия с „Пожарни Системи" ЕООД, ЕИК 203345701, във връзка с товарен автомобил Ауди А7, Sportback, с рег. № *****, по сключена полица № ***** по щета № *****.

Към исковата молба ищецът е депозирал удостоверение, рег. №200819001020 от 17.11.2020г. за deregистрация на товарен автомобил марка Ауди А7, Sportback, с рег. № *****, собственост на „Порше Лизинг БГ"ЕООД, видно от което, че ответникът е в забава от 17.11.2020г., от който момент се дължи обезщетение за забава.

Сочи, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя да заплати обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, в резултат на настъпилото птп.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на исковата молба, в който оспорва иска по основание и размер. Оспорва да е налице валидно застрахователно правоотношение по доброволна имуществена застраховка "Каско" на МПС, полица №*****, сключена между цедента "Порше Лизинг БГ" ЕООД - праводател на ищеца, и ЗАД „Армеец", като застраховател за МПС "Ауди А7", с регистрационен №***** към 24.01.2020 г. Счита, че застрахователният договор е недействителен, като сключен при липса на застрахователен интерес на основание чл. 349, ал. 2 от Кодекса за застраховането. От застрахователния договор, обективиран в полица №*****, се установява, че застрахован е цедентът "Порше Лизинг БГ" ЕООД. Съгласно нормата на чл. 343 ТЗ, рискът от случайното погиване или повреждане на вещта при финансовия лизинг е за лизингополучателя. В този смисъл, застрахователният договор е сключен при изначална липса на интерес, тъй като рискът от погиването на вещта не се е носил от застрахования

цедент, поради което застрахователният договор е нищожен, като сключен при липса на застрахователен интерес. Твърди, че застрахователният договор е нищожен, същият не е породил действие, т. е. за страните не са възникнали права и/или задължения, които, от своя страна, да бъдат упражнени, в т. ч. да бъдат прехвърляни. Оспорва като недействителен, представеният с исковата молба договор за цесия, тъй като с договора за цесия се прехвърлят права, които не са възникнали за цедента.

В условията на евентуалност, в случай, че съдът не приеме аргументите относно нищожността на застрахователния договор, то моли, да се вземе предвид следното:

Неразделна част от сключения застрахователен договор са приложимите Общи условия. С подписването на полицата застрахованото лице е декларирало, че е запознато с Общите условия, че ги е получило и ги приема. С разпоредбата на т.14 от Общите условия, страните по застрахователния договор са посочили изчерпателно изключените рискове - опасностите, вероятностите от увреждане на застрахования обект, както и поведението на застрахованото лице, при които, евентуално настъпилите вреди, са извън предмета на застрахователното правоотношение.

Оспорва, че настъпилото събитие, представлява покрит риск по застраховка на МПС "Каско". Твърди, че е реализиран риск, изрично изключен от застрахователното покритие по т. 14.5. предложение второ от Общите условия. В т. 14.5. от Раздел IV. "Изключени рискове" на приетите от застрахования Общи условия, при които е сключен застрахователния договор, е прието изрично, че "... не се покриват пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, причинени от или вследствие на:

14.5. ... с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водача на МПС, превозваните с МПС лица, чиито действия са предизвикали застрахователното събитие",

В Раздел XVIII. "Дефиниции", т. 17 от приложимите Общи условия се съдържа дефиниция на използваното понятие груба небрежност, съгласно която неизчерпателно са посочени действия или бездействия, представляващи груба небрежност - преминаване през железопътен прелез при забранителен звуков и/или светлинен сигнал, независимо от това налични ли са бариери и от положението им; навлизане и движение през наводнени участъци; движение на МПС с незатворени врати и капаци; движение на товарно МПС с вдигнат кош или свалена хидравлична помпа; небезопасяване на МПС срещу самопотегляне; управление на МПС с гуми, чиито технически характеристики не отговарят на законовите изисквания и сезонните условия; паркиране в непосредствена близост до строителни обекти и всички други случаи, когато вредата е вследствие от самонадеяното поведение на водача и/или неполагането на минимално дължимата грижа за предпазване на застрахованото МПС от вреди.

Видно от приложеното към исковата молба Постановление за прекратяване на наказателното производство, водачът се е движил с превишена скорост, поради което изпуснал контрола на автомобила и навлязъл в насрещната пътна лента, като ударил с

предна дясна част на автомобила си правомерно движещия се там т.а. "Ивеко 75Е15", с рег. №*****..." Налице е описаната по - горе хипотеза на изрично изключен от застрахователното покритие риск, поради което ЗАД "Армеец" не следва да отговаря за нанесените по автомобила вреди.

В настоящия казус водачът на процесния лек автомобил е подценил реалната опасност от настъпване на процесното ПТП, а същевременно е надценил своите възможности да се справи с непосредствения риск - управление в тъмната част от денонощието по заледен пътен участък с превишена скорост. Груба небрежност, съобразно вложения в т. 14.5., във връзка с т. 50.2. и т. 50.3. от Общите условия смисъл, представлява неполагане на дължимата грижа, която би положил и най-небрежният водач на МПС, упражняващ правнорегламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, при подобни условия - при проявена от водача Я.А. липса на елементарна съобразителност по отношение на скоростта, като е пренебрегнал основни физични и технологични правила, респективно и правила за безопасност на движението.

Именно това противоправно поведение на водача на застрахования автомобил е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите увреждания върху МПС, поради което за застрахователя е възникнало потестативното право, уредено в чл. 395, ал. 4 от Кодекса за застраховането, на отказ за заплащане на застрахователно обезщетение. На самостоятелно основание, за ищцовото дружество не е възникнало и право на застрахователно обезщетение по процесния договор за имуществено застраховане, тъй като проявената груба небрежност представлява изключен застрахователен риск - аргумент от т. 14.5., във връзка с т. 50.2. и т. 50.3. от Общите условия.

Оспорва наведените в исковата молба твърдения, че причина за настъпването на ПТП е попадане в заледен участък. Пътят, по който се е движил водачът А. се характеризира с множество завои. Скоростта на движение е ограничена до 60 км/ч. Скоростта на "Ауди А7" преди настъпване на ПТП е била 85 км/ч. С поведението си водачът на застрахованото при ЗАД "Армеец" МПС грубо е нарушил законово определени правила. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка - въпреки въведеното с пътен знак ограничение на скоростта от 60 км/ч, касаещо процесния участък, водачът е управлявал застрахования автомобил със скорост от 85 км/ч, превишавайки максимално допустимата скорост на движение с 25 км/ч, като така избраната от него скорост на движение в разрез с изискването на чл. 20, ал. 2 ЗДвП не е била съобразена и със състоянието и релефа на пътя, с пътен знак, предупреждаващ, че в участъка е имало последователни опасни завои. Именно така избраната от самия шофьор скорост на движение е единствената причина автомобилът да не премине през завоя на пътя, да напусне своето пътно платно и да навлезе в лентата за насрещно движение, където се удря челно в правомерно движещия се там товарен автомобил.

Отделно от горното, твърди, че е налице изключен риск и по т. 14.11. от Общите

условия за застраховка "Каско на МПС". Видно от формулировката на тази разпоредба от Общите условия от значение е единствено фактът на неспазване (самото неспазване) предписанията на компетентните органи, което да е довело до нанасяне на вреда на застрахованото МПС. Счита, че т. 14 от Общите условия урежда не основанията за отказ от изплащане на дължимо застрахователно обезщетение по смисъла на чл. 408 от КЗ, а определя кои са изключените от застраховката рискове, т. е. кои рискове въобще не се покриват от застрахователния договор.

Сочи, че причинените вследствие на груба небрежност от застрахования щети, както и такива при грубо нарушаване на техническите и технологични правила за експлоатация на МПС са изключени рискове, т. е. за тях договор въобще не е сключван, поради което и изцяло е неприложима и неотнормирана разпоредбата на чл. 408 от Кодекса за застраховането. Това са непокрити от застраховката рискове, което е различно за застрахователя от отказа за плащане на застрахователно обезщетение при реализиран застрахователен риск.

Оспорва причинната връзка между твърдяното ПТП и претендираните вреди. Оспорва размера на предявените искове. Твърди, че претендираната от ищеца сума за ремонт на МПС не отговаря на средните пазарни цени за отстраняване на настъпилите вреди, така както е уговорено между страните по застрахователния договор. В случай, че е налице тотална щета на МПС "Ауди А7 Спортбек", с рег. №В 2929 ВВ стойността на обезщетението се определя като от застрахователната сума на автомобила към датата на събитието се приспадне стойността на запазените му части. Това означава, че определената от вещото лице стойност на запазените части на автомобила към датата на събитието не се приспада от записаната в полицата застрахователна сума, а от тази, определена към датата на събитието, която пък следва да е равна на действителната такава.

Отделно, твърди, че удостоверението, издадено от Пътна полиция - Варна, удостоверяващо, че автомобилът е снет от отчет не било представено по ликвидационната преписка, съответно не е получено от застрахователя.

При условията на евентуалност твърди, че неизпълнението на задълженията на водача, посочени по-горе, е от естество да обуслови редукия на претендираното застрахователно обезщетение с не по-малко от 90% от размера на претендираната главница, поради което прави възражение в тази насока.

Моли за отхвърляне на исковата претенция, поради изложените съображения.

В срока по чл. 372 от ГПК, по делото от **ИЩЕЦА** е постъпила допълнителна искова молба, с която поддържа изведените с исковата молба фактически и правни твърдения, вкл. тези свързани с обстоятелствата и механизма на настъпване на ПТП. Оспорва твърденията на ответника, изложени в отговора.

Договорът за имуществена застраховка „Каско“, обективиран в полица № ***** е сключен от „Порше Лизинг БГООД, като собственик на МПС „Ауди А7“ с ДР№ *****, което не противоречи на разпоредбите на Кодекса на застраховане 2006/отм./. По договора за финансов лизинг, ЗАД „Армеец“ се явява трета незаинтересована страна, поради което

позоваването на чл. 343 ТЗ е ирелевантно за конкретния казус. Не е налице правна норма, забраняваща лизингодателят, собственик на вещта да я застрахова. Страните по договора за имуществена застраховка „Каско“ не са договорили клауза в договора, нарушението, на която да води до нищожност на договора.

Твърди, че за „Порше Лизинг БГ“ ЕООД в качеството на собственик на автомобила, който е предмет на договора за имуществено застраховане, е налице застрахователен интерес, тъй като именно в неговата правна сфера биха настъпили имуществените вреди от пълното погиване или частичното увреждане на застрахованото имущество. Това е така, защото реализирането на покрития застрахователен риск би довело до намаляване на неговото имущество със стойността на отнетата или погинала вещ, респ. със стойността на разходите, които е необходимо да се вложат за ремонтване и възстановяване на увредената вещ.

Оспорва твърденията на ответника, дадени в условията на евентуалност, че съгласно разпоредбата на т.14 от Общите условия, настъпилото събитие е реализиран риск, изрично изключен от застрахователното покритие по т.14.5 предложение второ от Общите условия, поради проявена груба небрежност от страна на водача на застрахования автомобил. Твърдението му е необосновано. Съобразно дадената в ОУ, раздел XVIII т.17, дефиниция на понятието „груба небрежност“ в която подробно са изброени хипотезите на „груба небрежност“, в които не попада настоящата. Оспорва твърдението, че „водачът се е движел с превишена скорост 85км/ч“, пренебрегнал ограничението 60км/ч. и че е налице противоправно поведение, което е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите увреждания върху МПС, поради което за застрахователят е възникнало потестативното право, уредено в чл. 395, ал. 4 от КЗ, на отказ за заплащане на застрахователното обезщетение, е необосновано и неоснователно.

Твърди, че водачът на товарния автомобил „Ауди А7“ се е движил със скорост, по-ниска от разрешената на пътя, съобразена с пътните условия, поради което е и преодолял първия остър завой, като местопроизшествието е осъществено на излизане от поредния завой, където автомобилът попада на заледен участък, поднася се и навлиза в лентата за насрещно движение, където след като попада в банката на пътя и в момента на овладяване се е осъществил сблъсък между предна дясната част на „Ауди А7“ и предна лявата част на товарния автомобил „Ивеко“.

Твърди, че пътят от Варна до пътя 1-4, км 219+394 София -Варна, в местността Боаза - Търговище, не е имало и не е установено да има заледявания или заледени участъци от пътя, което да е индичия за водача на товарния автомобил „Ауди А7“ да се движи със скорост, по-ниска от обозначената със знак за ограничение, съобразена с атмосферните условия. На пътя не са поставени табели и знаци, указващи за наличие на хлъзгав и заледен участък от пътя-липсва пътен знак А15, а мястото на ПТП е било на неопесъчена и необработена пътна настилка, при заледен участък от пътя.

Счита, че констатираното в Протокола на ПТП №715951/13.05.2020г. не съответства на действителното фактическо и правно положение, с оглед на което оспорва

констатациите, че водачът на товарния автомобил се е движил със скорост, несъобразена с атмосферните условия на пътя.

Оспорва твърдението на ответника, че застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на вредата, към деня на настъпване на застрахователното събитие. Съгласно раздел V, т. 24 от ОУ, за всички щети, настъпили през срока на действие на договора, застрахователят е отговорен до размера на застрахователната стойност на автомобила, която към 24.01.2020г. е 36662.70 евро.

Оспорва твърдението на ответника, че не дължи лихви за забава. Съгласно раздел XV, т.82 от ОУ застрахователят е длъжен да изплати застрахователното обезщетение до 15 дни, след представяне на всички изискани от Застрахователя документи. Удостоверение, че автомобила е снет от отчет, ответникът не е изисквал от „Порше Лизинг БГ“ ЕООД. Напротив, в писмата на ответника, депозирани до застрахования, отказът за изплащане на застрахователно обезщетение е мотивиран с наличие на „груба небрежност“ от страна на водача на застрахования автомобил.

В срока по чл. 373 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на допълнителна искова молба, с който поддържа всички направени с отговора възражения и оспорва твърденията в допълнителната искова молба.

В съдебно заседание ищецът се представлява от процесуален представител, който поддържа предявените искове, моли за уважаването им и за присъждане на разноски по представен списък. В открито съдебно заседание ответникът се представлява от процесуален представител, който оспорва исковата претенция и поддържа подадените отговори, като моли за отхвърляне на исковете и за присъждане на разноски по представен списък.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

На 31.03.2015г. е сключена комбинирана застрахователна полица ***** за застраховка Каско и Злополука (6003950661) чрез брокер „Порше иншурънс брокер БГ“ ЕООД и застраховател ЗАД „Армеец“, в полза на застрахованото лице „Порше Лизинг БГ“ ЕООД. Обект на застраховане е товарен автомобил Ауди А7, Sportback, с посочена рама. Посочено е в договора, че срокът на застраховката е 5 години, считано 01.04.2015г до 31.03.2020г., като застрахователната сума за периода от 01.04.2019г. до 31.03.2020г. е в размер на 36662,70 EUR. Застраховката е сключена с клауза „П“- Пълно Каско. На л.28 от делото е приложено удостоверение, издадено от МВР, с/р ПП- Варна, от което се установява, че за периода от 01.04.2015г. до 17.11.2020г. автомобилът Ауди А7, Sportback, с посочената в застрахователния договор рама е с рег. No ***** и е бил собственост на „Порше Лизинг Бг“ ЕООД, а именно това е и процесният автомобил.

Представени са Общи условия за застраховка на МПС „Каско“ на ЗАД „Армеец“ АД, като представените от ищеца са актуални и влезли в сила от 01.12.2014г., а тези представени от застрахователя са актуални към 05.10.2011г. Предвид, че и на двата документа липсва положен подпис на страните, то и с оглед датата на сключване на договора за застраховка –

31.03.2015г., а и липсата на изрично оспорване от страна на ответника, то и съдът приема, че актуалната редакция на ОУ е тази, която е актуална и влязла в сила на 01.12.2014г. и представена от ищеца на л. 9-13 от делото.

Установява се, че договор за финансов лизинг №23706 от 11.12.2019г. /л.45/ е сключен между лизингодателя „Порше Лизинг БГ“ ЕООД и лизингополучателя „Пожарни системи“ ЕООД за процесния товарен автомобил Ауди А7, с рег. № *****, собственост на лизингодателя, като с приемо -предавателен протокол от 12.12.2019г. / л.48/, автомобилът е предаден на лизингополучателя. Представени са и анекс и план за плащанията към договора за лизинг, които касаят вътрешните отношения между лизингодателя и лизингополучателя. Представени са и тристранно споразумение към договор за финансов лизинг No 11525 / 09.03.2015г., анекс към същия договор и план на плащанията, които са сключени с трети за спора лица и касаят правоотношения, които лизингодателят е имал преди възникване на процесното и които са ирелевантни за настоящия спор.

С договор за поръчка от 12.12.2019г. /л.22/, сключен между „Пожарни системи“ ЕООД и „Порше Иншурънс Брокер БГ“ ЕООД, ищецът е възложил и съответно упълномощил брокера относно автомобил марка Ауди А7, Sportback, с рег. № ***** да сключва, поддържа и изменя договори за застраховка Каско и Гражданска отговорност, като във връзка с тези права е упълномощен да подписва и да подава пред застрахователя всички необходими за целта документи, въпросници, оферти, полици, добавъци, анекси, предварително писмено съгласие по чл. 384 КЗ, да получава документи в оригинал, да кореспондира със застрахователя.

Страните не спорят, а и от Протокол за ПТП No 715951 / 24.01.2020г., както и от приобщеното ДП No 51 /2020г. на РУ – Търговище, се установява, че на 24.01.2020г., около 05.45 часа, в тъмната част на денонощието, на път за София, на път I-4 на км 219+394, гр. София – гр. Варна, прохода „Боаза“ общ. Търговище, е настъпило ПТП между товарния автомобил Ауди А7, Sportback, с рег. № В 2929 ВВ, управляван от Я.Д.А. и товарен автомобил „Ивеко 75Е15“, рег. №*****, управляван от ПЛ. Д. П..

Не се спори от страните и че застрахователят на процесния автомобил Ауди А7 е уведомен за застрахователното събитие своевременно, като е образувана преписка по щета No ***** по застрахователна полица No ***** за застраховка „Каско“. Застрахователят е изготвил и опис на щетите на 05.02.2020г. /л. 24, л.51-52/, като с писмо от 03.06.2020г. е уведомил „Порше лизинг БГ“ ЕООД и „Пожарни системи“ ЕООД, че отказва да изплати застрахователно обезщетение, поради обстоятелството, че е налице изключен риск, поради проявена груба небрежност от страна на водача на процесния автомобил.

С договор за цесия от 02.11.2020г. /л.23/, сключен между „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, като прехвърлител и „Пожарни системи“ ЕООД, като поемател, прехвърлителят на основание чл. 99 от ЗЗД прехвърля на поемателя изцяло всички свои права, породени от застрахователна щета No ***** по застрахователна полица No *****, сключена със ЗАД „Армеец“ АД. Страните са уговорили, че прехвърлителят се задължава да уведоми застрахователя за сключване на договора за цесия. С писмо, получено от ЗАД „Армеец“ АД

на 12.11.2020г., „Порше Лизинг БГ“ ЕООД е уведомило застрахователя за договора за цесия /л.50/.

Установява се от писмо от С-р ПП при ОД на МВР – Варна, че Я.Д.А. е правоспособен водач, като същият има и наложени глоби за нарушения по ЗДвП. /л.149-151/.

От справката от НИМХ, филиал Варна, находяща се на л. 152-153 от делото се установява, че на 24.01.2020г. в гр. Търговище слънцето е изгряло в 07:36ч., като продължителността на сумрака е 34 минути. След полунощ до 09:20ч. на 24.01.2020г. е регистриран кристален валеж. Температурата на въздуха към 07:00ч. е била -5,6 С, а състоянието на повърхността на почвата е била замръзнала (без сняг).

За установяване на твърденията и възраженията на страните по делото са изслушани свидетелите – М. М. Б. и ПЛ. Д. П. /по искане на ответника/ и Симона Цветанова Груева и Я.Д.А. /по искане на ищеца/. И четиримата свидетели са разпитани за установяване на конкретния механизъм за настъпване на ПТП-то, условията, причините и пътната обстановка.

От показанията на свидетеля М.Б. – служител на МВР, който е съставил протокол за ПТП, се установява, че същият е пристигнал на мястото

на ПТП към края на нощната му смяна - сутринта между 05:30 – 06:00 часа. Твърди, че Ауди А7, на десен завой, движещ се посока от град София, губи контрол над автомобила, навлиза в насрещното движение и се блъска в правомерно движещия се товарен автомобил, който се движил в посока Варна. Сочи, че птп-то се е случило в тъмната част при мокър и залебен асфалт, без мъгла. Свидетелят пояснява, че за целия участък ограничението е 60 км/ч., като движението е в две пътни ленти. Твърди, че частта, в която се е случило ПТП-то е била залебена, а целият път бил мокър, тъй като превалявало дъжд. Целият проход „Боаза“, според свидетеля, е усойно място и винаги е залебено, но нямало знак, че пътят е хлъзгав.

Свидетелят П.П. е водачът на товарния автомобил Ивеко – другият участник в процесното ПТП. Твърди, че се е движел бавно в неговото платно, тъй като превозвал коне, а участъкът бил с много завои. Твърди, че атмосферните условия били нормални – не е валило. Пояснява, че в ляв завой за него, съответно десен за другия автомобил, Audi-то връхлетяло отгоре му. Ударил го от дясната страна и продължил още 20м – 30м напред, като според П. Аудито се е движело с висока скорост. Твърди, че е натиснал спирачките, като не е усетил камионът да поднася като на зелен участък.

От разпита на свидетелите С.Г. и Я.А., се установява, че на 24.02.2020г. двамата пътували от Варна към София със служебния автомобил на „Пожарни системи“ ЕООД, където по това време работел А.. Именно А. управлявал процесното МПС – Ауди А7, а Груева се возела на седалката до шофьора отпред и следяла навигацията на телефона си. Около 05:30 ч. сутринта, когато било още тъмно, колата при навлизане в десен завой поднесла, навлязла в насрещното и се блъснала в товарен автомобил Ивеко, който превозвал коне. И двамата свидетели сочат, че не е превалявало, като до него момент не е имало залебяване на пътя, но при влизането в завоя колата се озовала върху лед. Ограничението на

скоростта било 60 км/ч., с която се бил съобразил и А..

Съдът кредитира показанията на свидетелите, доколкото по отношение на метеорологичните условия, пътната обстановка и настъпилото ПТП същите са еднопосочни и непротиворечиви. Показанията на свидетеля П. по отношение на движението на процесния автомобил с висока скорост съдът не кредитира, доколкото по този въпрос свидетелските показания на шофьора на другия автомобил, участвал в ПТП не могат да бъдат точни. Конкретен отговор на този въпрос се дава от вещите лица, които разполагат със специални знания за установяване на това спорно обстоятелство.

За установяване на механизма на ПТП-то, както и за стойността на щетите по процесното МПС, е изслушано и прието заключението на вещото лице - инж. М.Т., като е допуснато и повторно заключение по същите въпроси, изготвено от инж. Й.М..

И двете вещи лица установяват идентичен механизъм на настъпилото ПТП, който съответства на събраните гласни доказателства, поради което в тази част съдът кредитира заключенията и на двете вещи лица, като приема че на 24.01.2020г., около 05.45 часа, в тъмната част от денонощието, на път I -4, км 219+394, от гр.Варна за гр.София, в прохода „Боаза“, общ.Търговище е настъпило ПТП между лек автомобил и товарен автомобил. Л.а. „Ауди А7 спортбек“, с рег.№*****, управляван от Я.Д.А., при излизане от десен завои загубва управление над автомобила и навлиза в насрещната лява пътна лента и реализира ПТП с насрещно движещият се в лентата товарен автомобил „Ивеко 75Е15“, с рег.№*****, управляван от ПЛ. Д. П.. Ударът за МПС-тата бил челен с застъпване на десните им части. В резултат на десния челен удар и голямата маса на товарния автомобил - камион, л.а. „Ауди“ се завъртял по часовата стрелка и се е насочил в ляво спрямо дясната странична част на камиона. След навлизане в левия банкет в посоката на движение на „Ауди“, последния се установил в неподвижно състояние. Констатираните вреди по процесното МПС отговарят на механизма на настъпване на ПТП-то.

Разминаването в заключенията на вещите лица е по отношение на скоростта, с която са се движили двата автомобила, причините за настъпването на ПТП-то, както и стойността на щетите и на самия автомобил, като в.л. Т. сочи, че не е в състояние да даде категоричен отговор на тези въпроси, поради липса на достатъчно данни. Вещото лице М., след като съобразява и свидетелските показания и всички останали доказателства, събрани по делото, дава конкретни отговори на зададените въпроси, които съдът намира, че кореспондират с останалия събран доказателствен материал, поради което и кредитира заключението на в.л. М. в тази връзка.

В процесния пътен участък, съставен от две срещуположни пътни ленти за движение - по една в конкретна посока, хоризонталната пътна маркировка е била единична бяла непрекъсната линия, действащото ограничение на скоростта е било 60 км/ч - въведено предходно при началото на прохода. Вертикални пътни знаци непосредствено при ПТП-то е нямало. Предстояща вертикална табела в дясно от посоката на движение на автомобил „Ауди“, е предупреждавала за предстоящо неравнозначно кръстовище - главния път е с предимство. Основната причина за настъпилото ПТП е загубата на управление над

поведението на автомобила от страна на водача на автомобил „Ауди“, попаднал внезапно на заскрежен пътен участък в началото на прохода. При заскрежения пътен участък автомобилът е загубил тракция, като сцеплението на автомобилните колела с пътното платно рязко е намаляло около 6 пъти. При подобни случаи на залебен участък и остър завой, дори модерната система за стабилност и пълнопроводно главно предаване на процесния автомобил е била в невъзможност да овладее и насочи автомобила в пътната му лента. Точката на удар е изцяло в лентата за движение на товарния автомобил „Ивеко“.

Скоростта на процесния лек автомобил към момента на настъпване на опасната ситуация е била около 61.6 км/ч, непроменена съществено от инерционните сили до момента на сблъсък, като ограничението на скоростта в участъка на ПТП е било 60 км/ч. Според вещото лице, дори и при движение на автомобила с разрешената скорост за конкретния пътен участък, би настъпило ПТП при конкретните пътни условия. Критичната скорост в конкретния пътен участък с десен завой за автомобил „Ауди“ и конкретното локално състояние на пътното платно е била - 35 км/ч и по-ниска. Инж. М. изрично сочи, че в конкретните пътни условия се установява, че не скоростта на движение е водеща за настъпването на ПТП, а рязко смените се пътни условия. Към момента на ПТП между двете МПС-та, автомобил „Ауди“ е бил в условията на неуправляемост, като се е движил по вектора на тежест тласкан от центробежните сили към сближение с товарния автомобил. Според вещото лице, автомобилът тепърва е навлизал в прохода от предходно движение в прави пътни участъци без конкретно въздушно завихряне, водещо до залебяване. Мокротото пътно платно ведно с отрицателна температура не води до категорично залебяване. Температурата на земната повърхност/асфалта обичайно е различна - по-висока от тази на въздуха, ето защо в конкретните пътни условия е било невъзможно за водача на автомобила, начално навлизащ в прохода да предположи наличието на „кристален скреж“.

Вещото лице изчислява, че средната пазарна стойност на автомобила към датата на ПТП е била 60774 лв. /шестдесет хиляди седемстотин седемдесет и четири лева/.

Вредите по процесния автомобил са съсредоточени в предна дясна част, в дясно от десен рог, като обхващат както основни елементи от набора на самоносещото купе, окачването на предно дясно колело, спирачна система, предавателна система, двигател със скоростна кутия, предпазна система и външния облик на автомобила съставляващ преден капак, предна броня, преден десен калник, предно панорамно стъкло, предна дясна врата и стъкло и др. Като обща стойност вреди без разглобяване на автомобила за втори оглед, инж. М. сочи: -заводски части - 64956.38 лв.(стойността на детайлите за ремонт без начисляване на сервизен труд е 106.85% от пазарната стойност на автомобила) -заводски + алтернативни части - 58165.38 лв.(стойността на детайлите за ремонт без начисляване на сервизен труд е 95.68% от пазарната стойност на автомобила). Предвид установените след оглед на автомобила счупен капак на разпределителни валове - разхерметизиране на двигателя и неговата работа с примес на алуминиеви парчета в маслото, скъсването десен вътрешен подкалник до степен разпадане на бомбето на автомобила при предно дясно колело и стойността на ремонта надхвърлящ 100% пазарната стойност на автомобила, последния

попада в категория „тотална щета“.

При изслушване на вещото лице в рамките на насроченото о.с.з, инж. М. уточнява, че при осъществения оглед на автомобила установил, че има изключително много детайли, които не били описани, а са повредени. Един такъв детайл е капака на ангренажната верига на мотора, като именно повредата на този капак означавало, че в маслото на автомобила са попаднали парчета метал и никой не може да конкретизира дали този двигател оттук нататък е работоспособен. Инж. М. пояснява, че не е възможно окомерно да се провери дали даден детайл няма отклонение 1мм – 2мм, а дори и десети от милиметъра при автомобилостроенето били от значителна важност. Това, че колегите вещи лица от застрахователната компания не били описали целия автомобил, се дължало на факта, че окомерно могат да преценят кога то е тотална щета или не, т.е. кога ремонтът надхвърля стойността му. Именно поради този факт, те не били доописали автомобила, като ако само и единствено на база този оглед, който е приет от застрахователната компания автомобил, бъде обявен за продажба, то щели да се въведат купувачите в изключително голямо заблуждение. Именно поради изложеното и вещото лице не може да даде цена за запазените части, които няма как да констатира, че действително имат някаква стойност.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. В процесната хипотеза, застрахователният договор е сключен при условията на наличен договор за финансов лизинг. Съществена особеност на договора за финансов лизинг е, че рискът от случайното погиване или повреждане на вещта, която е предмет на договора, е за лизингополучателя - чл. 343 ТЗ и като държи сметка за това, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 384 КЗ специални правила за застраховка, сключена по повод на лизингово имущество. Преди сключването на застрахователен договор между лизингодател и застраховател по повод на лизингово имущество, в случаите на финансов лизинг и когато премията е дължима и платима от лизингополучател, включително в случаите, когато застрахователната премия е включена в лизинговата цена, лизингодателят е длъжен да получи изричното предварително писмено съгласие на лизингополучателя по условията на застрахователния договор /ал. 1/. Ал. 2 на чл. 384 КЗ предвижда, че по повод изплащането на обезщетение по застраховка по ал. 1 лизингополучателят има права на застрахован, като:

1. При частични вреди обезщетението се изплаща на лизингополучателя, освен ако е договорено вредите да бъдат отстранени в натура, в който случай разноските се заплащат непосредствено на външния изпълнител;
2. При кражба или тотална щета на лизинговото имущество обезщетението се изплаща на лизингодателя, като застрахователят е длъжен да уведоми изрично и писмено в еднодневен срок от деня на плащането лизингополучателя, като посочи размера на извършеното плащане.

В случая по делото се установява наличието на валидно застрахователно правоотношение между собственика на застрахования автомобил „Порше лизинг БГ“

ЕООД, който се явява и лизингодател по договора за финансов лизинг и ответника-застраховател по имуществена застраховка "Каско", клауза П - пълно каско. В договора ищцовото дружество - лизингополучател действително не е посочено като застрахован и изрично не е посочено, че договорът е сключен в хипотезата на чл. 384 от КЗ, което обаче, не променя обстоятелството, че договорът е именно такъв. Представен е договор за финансов лизинг, анекс към него, които са подписани след издаване на застрахователната полица, като лизингодателят е получил и изричното предварително писмено съгласие на лизингополучателя по условията на застрахователния договор в съответствие с чл. 384 ал.1 от КЗ. Това обстоятелство се потвърждава и от представения договор за поръчка от 12.12.2019г., с който „Пожарни системи“ ЕООД е възложило и упълномощило „Порше иншурънс брокер БГ“ ЕООД да го представлява пред застрахователя във връзка с сключването, поддържане и изменение на застраховка каско за процесния автомобил. Видно от постановения отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, адресиран, както до лизингодателя, така и до лизингополучателя, застрахователното дружество е било уведомено за сключения договор за финансов лизинг, както и че застрахователната полица следва да се счита за сключена именно при тези условия за периода на действие на договора за финансов лизинг, включително и към датата на настъпване на застрахователното събитие. Следва да се съобрази и че ответникът не е оспорил в нито един момент, че договорът е сключен в хипотезата на чл. 384 от КЗ. Твърди, че застрахователният договор е нищожен, доколкото договорът бил сключен от лизингодателя и в негова полза, като съобразно чл. 343 ТЗ, рискът от повреждане на вещта бил за лизингополучателя и поради тази причина за лизингодателя липсвал застрахователен интерес. Възражението е неоснователно, предвид, че към датата на сключване на застрахователния договор и издаване на застрахователната полица, ищецът не е бил встъпил в правоотношения със собственика на вещта, който е сключил и застраховката Каско в защита именно на своя интерес. Застрахователният договор не е недействителен поради липса на застрахователен интерес. В хода на действие на застрахователния договор са настъпили обстоятелства, за които застрахователят е бил своевременно и надлежно уведомен – сключен е договор за финансов лизинг между собственика на вещта и ищеца, след което и предвид императивната разпоредба на чл. 384 от КЗ, договорът следва да се счита сключен при тези условия. За пълнота на изложението следва да се посочи, че между лизингодателя и лизингополучателя е подписан и договор за цесия на 02.11.2020г., с който са прехвърлени всички права на лизингодателя породени от застрахователната полица и по процесната щета, за което и застрахователят е надлежно уведомен, поради което и именно ищецът се явява легитимиран да претендира изплащане на застрахователно обезщетение, както в хипотезата на частична вреда, така и при тотална такава по чл. 384 ал.2 от КЗ.

Установява се безспорно от събраните доказателства, че в срока на действие на застрахователното покритие по застраховка Каско – клауза „П“ – пълно каско, е настъпило застрахователно събитие, което е покрито от посочената клауза. Настъпило е твърдяното ПТП в резултат, на което е налице тотална щета, както сочи вещното лице инж. М.. Съобразно ОУ, приложими към процесния застрахователен договор, покрит застрахователен

риск е и пълна загуба или частична щета в резултат на авария, произлязла от сблъскване на МПС помежду им /чл. 12 вр. чл. 8.3 от ОУ/, каквото именно се установява в процесния случай от всички събрани доказателства, подробно обсъдени по-горе при възприетата фактическа обстановка.

Възраженията на ответника за наличието на изключен риск поради приложимост на т. 14.5 от Общите условия не бяха установени. Застрахователят се позовава на т. 14.5 от общите условия, съгласно която клауза умишлените или при груба небрежност действия на водача на лекия автомобил довели до настъпването на щетите, обосновават изключване отговорността на застрахователя. Твърдението му е, че грубата небрежност се изразява в шофиране с несъобразена скорост и неполагане на минимално дължимата грижа. Съгласно чл. 408 КЗ застрахователят може да откаже плащане на застрахователно обезщетение само при умишлено причиняване на събитието, при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие, както и в други изрично предвидени със закон случаи. Обстоятелствата, на които застрахователят се позовава биха могли да доведат до изключване на отговорността на застрахователя само ако са настъпили при условията на чл. 408 КЗ, т.е. ако са в причинна връзка с настъпилото събитие и ако се дължат на действията на застрахования/на лице, на което той е предоставил управлението на автомобила или в процесния случай, следва да се установи, че управлението на автомобила с несъобразена скорост е единствената причина за настъпване на ПТП.

В случая събраните по делото доказателства еднозначно установяват, че щетите по застрахованото превозно средство са резултат от настъпило пътнотранспортно произшествие, при което автомобилът е напуснал платното за движение, навлязъл е в насрещното платно и се е ударил в движещия се насреща автомобил. Определено не е бил налице умишъл в действията на водача на процесния автомобил. По отношение на това дали е налице груба небрежност съдът също счита, че следва да се отговори отрицателно. По отношение на небрежността и формите ѝ, нормативната уредба не съдържа дефиниращи разпоредби, но съдебната практика, приема, че небрежност е налице тогава, когато длъжникът несъзнавано не е предоставил дължимото надлежно изпълнение, не е положил онази грижа, която дължи добрият стопанин при предоставяне на изпълнението в конкретния случай / в този смисъл - решение № 184/24.02.2016 г. по т. д. № 3092/2014 г. на ВКС, II т.о., определение № 36/22.01.2018 г. по т. д. № 1497/2017 г. на ВКС, II т.о./. Грубата небрежност се различава от обикновената небрежност по степен и представлява по-засилена форма на небрежност, изразяваща се в неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия, неполагане на значително по-елементарна степен на загриженост.

Грубата небрежност е фактор, който води до увеличаване на риска в хипотезата на чл. 395 КЗ, а увеличаването на риска представлява създаване на по-голяма вероятност от настъпване на застрахователното събитие. Управлението на лек автомобил с превишена и

несъобразена с пътните условия скорост представлява противоправно поведение – задължението за движение със съобразена с пътната обстановка скорост е нормативно установено в ЗДвП. За да бъде, обаче, възприето като основание за изключване на отговорността на застрахователя, следва именно това допуснато нарушение да стои в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Превишената скорост сама по себе си следва да е единствената причина за настъпването на ПТП-то. В процесния случай, вещото лице констатира, че движението на процесния автомобил е било със скорост, която е в рамките на предвиденото за участъка ограничение от 60 км/ч., като изчислената от него скорост от 61,6 км/ч е в рамките на допустимото от закона отклонение. Отделно, видно от справката от НИМХ, от свидетелските показания и от заключението на вещото лице, автомобилът внезапно е навлязъл в заледен участък, като шофьорът не е имал възможност да предотврати поднасянето в този случай. ПТП-то е настъпило въз основа на други фактори – заледен участък, обстоятелство, което изключва единствената и пряка причинно-следствена връзка между движение на автомобила с несъобразена скорост /дори и такава да беше констатирана/ и настъпилото застрахователно събитие. Поради, което и съдът не може да приеме, че е налице хипотеза по чл. 408 от КЗ, което би било основание за отказ за изплащане на застрахователното обезщетение.

Съгласно разпоредбата на чл. 390, ал.2 КЗ тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 % от действителната му стойност към датата на събитието, като в настоящия случай, предвидените в закона предпоставки за наличие на тотална щета са налице. Следователно при определяне размера на дължимото застрахователно обезщетение следва да бъде съобразено наложилото се в съдебната практика разрешение, че в хипотезите на тотална щета меродавна е действителната стойност на вещта към момента на застрахователното събитие, но не повече от застрахователната сума, от която се приспада стойността на запазените части. /чл.386 КЗ/. В процесния случай, видно от заключението на вещото лице, стойността на автомобила към датата на произшествието е била 60774 лв. , а сумата за възстановяване на щетите надвишават 70 на сто от тази стойност /и при двете хипотези – в случай, че ремонтът е само с оригинални или с оригинални и алтернативни части/. Доколкото, обаче, страните са уговорили застрахователна сума в договора за застраховка Каско или тя е 36 662,70 евро за релевантния период от 01.04.2019г. до 31.03.2020г., то и това е сумата, която следва да се присъди като обезщетение. Ответникът не успя да проведе надлежно доказване на твърденията за наличието на запазени части, поради което и съответно сумата, за която евентуално биха били остойностени, няма как да бъде приспадната. Ищецът е отправил претенцията си за заплащане в лева, като равностойност на 36 662,70 евро или за сумата от 71 706 лева. В тази връзка и съдът съобрази, ТР No 4 / 2014г. на ВКС, ОСГТК, съобразно което *”след като плащането трябва да се извърши в уговорената между страните по договора чуждестранна валута, то съдът не може да присъди левовата ѝ равностойност. В случаите, при които е предявен иск за присъждане левовата равностойност на сума, уговорена в чуждестранна валута, съдът трябва да се произнесе по съществуващото на спора като приеме, че е сезиран с иск за заплащане на*

уговорената в чуждестранна валута сума. Когато съдът служебно присъжда вземането във валута не се нарушава диспозитивното начало /чл.6, ал. 2 ГПК/, защото не се променя предметът на делото - не се присъжда друго, а същата стойност, която се претендира от ищеца.“ В този смисъл и доколкото страните са уговорили застрахователната стойност в евро, то и в евро следва да бъде присъдена претендираната сума или сумата от 36 662,70 евро.

Съгласно чл. 390, ал.1 КЗ, предпоставка за изплащане от застрахователя на обезщетение за тотална щета на МПС е представянето на удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията му, в което да е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпила тотална щета. В настоящия случай в кориците на делото не се съдържа доказателство, от което да се установява това обстоятелство, но така или иначе изпълнението на административната процедура обуславя плащането, а не установяването на задължението по съдебен ред. Плащането от застрахователя може да бъде доброволно или в изпълнение на влязло в сила решение. И в двата случая, изпълнението/неизпълнението на задължението за deregистрация и представянето пред застрахователя на доказателства за това, има значение за началния срок на забавата, но не и за основателността на претенцията за главницата /застрахователно обезщетение/. В този смисъл и претенцията за заплащане на законна лихва за забава се явява основателна, считано от датата, на която се представят доказателства за прекратяване на регистрацията на автомобила, а за заявените периоди от 17.11.2020г. до 07.12.2020г. и от датата на подаване на исковата молба /16.12.2020г./ до датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на автомобила е неоснователна и следва да се отхвърли.

По разноските:

Страните са направили искания за присъждане на разноски. Предвид разпоредбата на чл. 78 ал.1 и ал.3 от ГПК и двете страни имат право на разноски, съобразно уважената и отхвърлената част от иска.

Ищецът представя списък с разноски /л.201/, с който претендира следните суми: 2918,24 лв. – заплатена държавна такса, 640лв. – възнаграждения за вещи лица, 79 лв. – заверка на документи и 5562 лв.- адвокатско възнаграждение. Доказателства за заплащане по делото има за следните разноски: 2918,24 лв. – заплатена държавна такса и 640 лв. – заплатени възнаграждения за вещи лица. Липсват доказателства за извършване на разходите за заверка на документи в размер на 79 лв. По отношение на адвокатското възнаграждение, доказателства за неговото заплащане са представени в размер на 5641 лв., или за по-голяма сума, от която претендира ищеца. Направено е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно или сумата, която следва да се присъди в полза на ищеца за възнаграждение за един адвокат, изчислено съобразно чл. 7 ал.2 т.4 вр. ал.9 от Наредба No 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 2781,18 лв. Съобразно уважената част на исковете, съдът намира, че в

полза на ищеца следва да се възложат и съответно 3528,83 лв. – разноски за заплатена държавна такса и възнаграждения за вещи лица.

С оглед изхода от спора, съразмерно с отхвърлената част от иска и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, в полза на ответника от общия размер на направените от него разноски /л. 203/ – 990лв., от които 640лв. – заплатени възнаграждения на вещи лица, 40 лв. - депозити за призоваване на свидетели, 10 лв. – държавна такса за съдебни удостоверения и 300 лв. – определено от съда юрисконсултско възнаграждение, на присъждане подлежи сумата от 8,18 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ 2, представлявано заедно от М. П. И. и В.П.К.-М., **ДА ЗАПЛАТИ** на „Пожарни системи“ ЕООД, ЕИК 203345701, седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Сливница“ 166А, офис 7, представлявано от В.Д.В. – управител, сумата от **36 662,70 евро /тридесет и шест хиляди шестстотин шестдесет и две евро и седемдесет евроцента/**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по комбинирана застрахователна полица No ***** от 31.03.2015г. за застраховка Каско и Злополука (6003950661) за претърпени имуществени вреди – тотална щета на товарен автомобил Ауди Sportback, с рег. No В 2929 ВВ, по повод настъпило застрахователно събитие на 24.01.2020г., **ведно със** законната лихва за забава върху сумата от датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на автомобила пред застрахователя до окончателното изплащане на задължението, на **основание чл. 405 вр. чл. 384, ал. 2, т. 2 от КЗ вр. чл. 99 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД**, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите в частта за присъждане на **обезщетение за забава върху главницата** за периода от датата на завеждане на исковата молба в съда – 16.12.2020г. до датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на автомобила пред застрахователя и за **сумата от 597,55 лв. /петстотин деветдесет и седем лева и петдесет и пет стотинки/**, представляваща законната лихва за забава върху главницата за периода от 17.11.2020г. до 07.12.2020г., **като неоснователни**.

ОСЪЖДА ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ 2, представлявано заедно от М. П. И. и В.П.К.-М., **ДА ЗАПЛАТИ** на „Пожарни системи“ ЕООД, ЕИК 203345701, седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Сливница“ 166А, офис 7, представлявано от В.Д.В. – управител, сумата от **6 310,01 лв. /шест хиляди триста и десет лева и една стотинка/**, представляваща съответна част от сторените разноски за държавна такса, възнаграждения за вещи лица и адвокатско възнаграждение, на **основание чл. 78, ал. 1 от ГПК**.

ОСЪЖДА „Пожарни системи“ ЕООД, ЕИК 203345701, седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Сливница“ 166А, офис 7, представлявано от В.Д.В. – управител, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на

управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ 2, представлявано заедно от М. П. И. и В.П.К.-М., сумата от **8,18 лв. /осем лева и осемнадесет стотинки/**, представляваща съответната част от направените разноси за възнаграждения за вещи лица, съдебни удостоверения, депозити за призоваване на свидетел и юрисконсултско възнаграждение, **на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____